

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

- Κυρίες και κύριοι, σήμερα 15 Μαρτίου 1826 βρισκόμαστε σε ένα μέρος όπου μέσα σε έντεκα μήνες έχει γράψει ολόκληρη ιστορία και αυτό το μέρος δεν είναι άλλο από το ηρωικό Μεσολόγγι. Εδώ σε αυτό το αποκλειστικό ρεπορτάζ θα προσπαθήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε να απαντήσουμε σε μερικά από τα πιο σημαντικά ερωτήματα για τον αγώνα αυτών των πραγματικά ηρωικών ανθρώπων. Κοντά μας έχουμε έναν από τους στρατιώτες όπου υπερασπίζονται το Μεσολόγγι.

- Πείτε μας κύριε, σαν πολεμιστής του Μεσολογγίου πώς βρίσκετε τον αγώνα σας;

- Αγαπητέ μου δημοσιογράφε δεν θα σας κρύψω ότι τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα, στην αρχή δεν ήταν έτσι, τότε ήμασταν όλοι φρέσκοι και δυνατοί νιώθαμε ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να μας σταματήσει. Οι εχθροί έτρεμαν μόλις μας ακούγανε. Όταν ένας από εμάς έβγαζε το τυφέκι του, δέκα Τούρκοι σωριάζονταν. Τώρα όμως κουραστήκαμε, δεν έχουμε σχεδόν, ούτε σταγόνα νερό, δεν μας βοηθάει πια κανείς. Σύντομα θα έχουμε και έλειψη από πυρομαχικά.

- Πώς είναι οι συνθήκες ζωής αυτήν την περίοδο στο Μεσολόγγι;

- Βλέπουμε ανθρώπους να χάνουν τις οικογένειες τους, παιδιά να μένουν ορφανά, βλέπουμε φίλους και συντρόφους να χάνουν τις ζωές τους από τα κανόνια και τα όπλα των Τούρκων. Αυτοί που αντέχουν τον κατακτητή, ρημάζονται από αρρώστιες, όπως ο τύφος και η φυματίωση. Η πείνα έχει φτάσει στα άκρα. Νεογέννητα μωρά πεθαίνουν επειδή οι μαναδες τους δεν έχουν γάλα για να τους δώσουν. Είναι σκέτη φρίκη! Έχουμε φτάσει σε σημείο να τρώμε ζωντανά βατράχια, ποντίκια, γάτες και σκύλους. Ενώ το πιο τραγικό από όλα είναι ότι στην εσχάτη των περιπτώσεων... κόβουμε κομμάτια από νεκρούς... και τα τρώμε.

- Για πόσο καιρό πιστεύετε ότι θα κρατήσουν τα πυρομαχικά;

- Στην καλύτερη περίπτωση, μέχρι τις αρχές Απριλίου.

- Κάνετε δηλαδή οικονομία στις σφαίρες;

- Χρησιμοποιούμε όσο περισσότερο μπορούμε, τα γιαταγάνια και σπάνια το τυφέκι, όταν είμαστε σίγουροι για την ευστοχία μας.

- Πόσο καιρό πολιορκήστε από τους Τούρκους;

- Πρίν έναν χρόνο, ήρθε ο Ρεσίτ Πασάς με 30.000 Τουρκαλβανούς. Από τότε, συνέχεια καταφθάνουν και άλλοι...

- Και πείτε μου τι είναι αυτό που σας έχει κρατήσει μέχρι τώρα;

- Αυτό που μας κρατάει είναι η αγάπη μια αγάπη που είναι αθάνατη που δεν μπορεί να σβήσει παρ' όλες τις κακουχίες και αυτή είναι η αγάπη για την πατρίδα.

- Ποιά ήταν η πιο χαρμόσυνη στιγμή σας εδώ;

- Κάθε μέρα είμαστε περήφανοι που πολεμάμε για την Πατρίδα και την ελευθερία, αλλά αν θέλετε μία συγκεκριμένη στιγμή, θα έλεγα πως ήταν όταν στις 3 Ιουλίου του προηγούμενου χρόνου έφτασε ο Μιαούλης και ο Σταχτούρης με 40 πλοία, γεμάτα εφόδια.

- Πιστεύετε ότι θα υποστηριχθείτε από κανέναν;

- Μακάρι. Προπάντων έχουμε βοήθεια από τον Θεό και την Παναγία που καθημερινά μας δίνουν κουράγιο να συνεχίσουμε τον αγώνα. Ακόμα και αν δεν τους βλέπουμε, τους νιώθουμε. Έχουμε ακόμα υποστήριξη από τον Λόρδο Βύρωνα και από μερικούς Στρατηγούς μα απ' ότι φαίνεται δεν θα έρθει κανένας άλλος. Εμείς όμως θα προσπαθούμε είτε μόνοι μας είτε με βοήθεια να δώσουμε τους Τούρκους.

- Για πόσο καιρό νομίζετε ότι θα αντέξετε ακόμα; Πιστεύετε ότι θα νικήσετε;

- Εμείς, θα πολεμήσουμε μέχρι να εξαντληθεί το τελευταίο βόλι, μέχρι να σπάσει το τελευταίο γιαταγάνι, μέχρι να πεθάνει και ο τελευταίος στρατιώτης του Μεσσολογγίου.

- Υπάρχει κάτι που σας δελεάζει, να μείνετε στον τόπο σας και να τα παρατήσετε;

- Ναι! Δυστυχώς! Και μάλιστα ο πειρασμός μας είναι ισχυρός. Ζούμε στην άνοιξη, την ομορφότερη εποχή του χρόνου, βλέπουμε τα άνθη να ευωδιάζουν, τα νερά στις λίμνες και τα ποτάμια να καθαρίζουν, τα πουλιά να κελαηδούν, να πρασινίζει όλη η πλάση και να γίνεται ορατή η ομορφιά του Μεσσολογγίου. Την θέα αυτή ποιός άνθρωπος θα ήθελε να χάσει; Όμως όχι! Εμείς είμεθα Έλληνες. Δεν θα αφήσουμε τους γίνουν εμπόδιο στο για λευτεριά.

- Με τι θα θέλατε συνέντευξη και να στους υπόλοιπους

- Αδέλφια, μὴν είστε Έλληνες, ότι το Ελληνικό έθνος,

πειρασμούς να αρχικό μας σχέδιο

να τελειώσετε την ευχηθείτε κάτι αγωνιστές;

ξεχάσετε ποτέ ότι είστε ΗΡΩΕΣ!!! Ζήτω ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!!!